

РЕШЕНИЕ

№ 8061

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7530** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Кам Кънстръкшънс“ ЕООД срещу решение № 2000 от 03.06.2022 г., постановено по анд № 16758/2021 г. на СРС, НО, 12 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление № 606157–F622828/14.10.2021 г., издадено от и.д. зам. директор в ТД на НАП - С., с което на касатора за нарушения на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) са наложени на основание чл. 5, ал.1 ЗОПБ две имуществени санкции в размер на 5000 лв. всяка.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Твърди се, че нарушението не е доказано. Искането до съда е за отмяна на решението на Софийския районен съд и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез адвокат Р., прави искане за отмяна на решението на Софийския районен съд като неправилно, като вместо него се постанови ново, с което съдът да отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок и от надлежна страна, поради което се явява допустима. Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 23.06.2021г. св. Л. Т. - инспектор по приходите в ТД НАП С., офис „С. област“ ИРМ И., извършила проверка по прихващане и възстановяване на дружество „Кам Кънстръкшънс“ ЕООД. Изготвено е Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с № П-22221721098197-040-001/09.06.2021 г. На 22.06.2021 г. в ИРМ И. са представени изисканите документи. Било установено, че едноличен собственик на капитала на „Кам Кънстръкшънс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е К. Т. И.. От представените документи е видно, че в дружеството са проведени общи събрания, документирани с протоколи от 04.03.2020 г., 01.09.2020 г. и 01.10.2020 г. На тях е прието К. Т. И., в качеството му на едноличен собственик на капитала и представляващ дружеството, да извърши допълнителни парични вноски съгласно чл. 134 от Търговския закон. Установило се, че К. Т. И. е извършил в брой внасяне на допълнителни парични вноски, съответно: на 04.03.2020 г. допълнителна парична вноска в брой на стойност 10 000 /десет хиляди/лева; на 01.09.2020 г. допълнителна парична вноска в брой на стойност 10 000 /десет хиляди/ лева; на 01.10.2020 г. допълнителна парична вноска в брой на стойност 10 000 /десет хиляди/ лева. От представена сметка 493 - „Разчети на собственици" се установило, че допълнителните парични вноски са направени с 3 бр. плащания в брой от К. Т. И., като същите са осчетоводени на датите на съставянето на протоколите на проведените общи събрания, съответно, на 04.03.2020 г. допълнителната парична вноска е осчетоводена по сметка 501 - „каса" с Приходен касов ордер /ПКО/ с № [ЕГН]/04.03.2020 г.; на 01.09.2020 г. допълнителната парична вноска е осчетоводена по сметка 501 - „каса" с Приходен касов ордер /ПКО/ с № [ЕГН]/01.09.2020 г.; на 01.10.2020 г. допълнителната парична вноска е осчетоводена по сметка 501 - „каса" с Приходен касов ордер /ПКО/ с № [ЕГН]/01.10.2020 г. Допълнителните паричните вноски са направени за отпускането на временна помощ за нуждите на дружеството, без вписване на увеличение на капитала в Търговския регистър.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че в рамките на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а констатираните с атакуваното наказателно постановление административни нарушения по чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ са доказани, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал. 1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно. Районният съд е изследвал всички относими за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви в подкрепа на направените изводи. Съдът намира, обаче,

крайния извод на СРС за неправилен и незаконосъобразен, поради което решението следва да бъде отменено.

Настоящият касационен състав счита, че следва да изложи подробни мотиви за неправилното определяне на субекта на отговорността.

По същество съдът счита, че жалбоподателят не е допуснал нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ, тъй като същият е получател на плащането, а не негов платец.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв.

От съдържанието на АУАН, издаденото наказателно постановление, както и от оспореното потвърдително решение, се установява разбирането, че субект на отговорността е юридическо лице, което е приело плащането. Същевременно в съдържанието на акта и наказателното постановление се сочи платец да е друг правен субект, а самият жалбоподател е получател на сумата. При тези обстоятелства и като съобрази редакцията на чл.3, ал.1 ЗОПБ – „плащания... се извършват“, съдът намира, че субект на отговорността следва да е платецът.

Отделно от това, съдът констатира, че отговорността на дружеството е ангажирана в качеството му на допустител.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 ЗАНН допустителството е наказуемо само в предвидените в закона случаи, като, видно от текста на приложената от административнонаказващия орган разпоредба, допустителството, като форма на изпълнителното деяние, действително е предвидено. Личната административнонаказателна отговорност, обаче, за извършено нарушение и отговорността за допустителство са различни по вид и се изключват взаимно. Едно лице може да носи отговорност или за виновно извършено лично от него административно нарушение, или в изрично предвидените от закона случаи може да носи отговорност за допустителство за това, че е допуснал да бъдат извършени административни нарушения при осъществяване дейността на представляваното от него юридическо лице. Допустителството по своя обхват предполага действия или бездействия на лицето, което е довело до определено поведение на трети лица и съответно до настъпване на събитието, което съставлява административно нарушение. Доколкото допустителството представлява непопечване на извършване на нарушение от друго лице, то юридическо лице не може да носи отговорност за допустителство, т.е., за непопечване на извършването на нарушение. Такава отговорност би могъл да носи, съгласно чл. 24, ал. 2 ЗАНН, ръководителят на учреждение, организация или предприятие като физическо лице, който може да бъде санкциониран за нарушения, допуснати от негови подчинени.

В конкретния случай административнонаказващият орган е ангажирал неправилно отговорността на дружеството, като последното не може да бъде санирано в хода на съдебното производство, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено. По тези съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени наказателното постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2000 от 03.06.2022 г., постановено по анд № 16758/2021 г. на СРС, НО, 12 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление № 606157–F622828/14.10.2021 г., издадено от и.д. зам. директор в ТД на НАП - С., като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 606157–F622828/14.10.2021 г., издадено от и.д. зам. директор в ТД на НАП - С..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.